

forhandlede med i denne Sag, ikke længere er til Stede.

Jeg er meget taknemmelig for de forskellige Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har fremført her. Sikkerlig har hans store Sagkundskab paa dette Omraade sin Betydning, og der er ingen Tvivl om, at Udvalget vil søge at tage Hensyn til, hvad han har fremført.

Jeg skal kun tillade mig at tage enkelte Spørgsmaal op, som ere berørte af det ærede Medlem. — Det er ganske klart, at naar han klager over, at der er Fejl i § 4, er der her kun Tale om en Redaktionsændring. Naar der i Lovforslaget staar „Gaver“, maa der ogsaa senere staa „Giveren“, men det er jo klart, at naar „Gaver“ gaa ud, maa ogsaa „Giveren“ gaa ud.

Ved § 14 opstiller det ærede Medlem et Eksempel om et Ægtepar, som havde købt for 100,000 Kr. af Detailhandlerbankens Aktier. Ved den først afdødes Død vare de 100,000 Kr. værd, men senere ere de gaaede tabt, og saa skulde der dog efter dette Forslag svares en Arveafgift af alle disse 100,000 Kr. Men dertil maa jeg svare, at det ikke forholder sig saaledes. Der skal kun svares Arveafgift af det halve, af den først afdødes Del. I det Øjeblik, Konstateringen fandt Sted ved den først afdødes Dødsfald, var Formuen til Stede. Derimod vil der efter den længst levendes Død — det er jo i hans Livstid, at Formuen er gaaet tabt derved, at Aktierne have mistet deres Værdi —, af hans Bo ikke blive svaret nogen Afgift. Det vil blot dreje sig om at faa en Konstatering i det Øjeblik, det første Dødsfald finder Sted, og at det vil være nødvendigt, mener jeg rigtignok, er givet. Jeg tror, at der saa ofte finder Misbrug Sted ved den Slags Opgivelser, at man bør gaa til en nøjere, en udførligere Opgørelse af Boet, end man tidligere har forlangt, det er jo egentlig herom, at det drejer sig i §§ 26 og 31.

Dernæst har det ærede 2det Medlem for 2den Kreds klaget over, at der i § 22 tales om Afgiftsberegning efter Hensidten i uskiftet Bo, naar den længstlevende dør efter 30. Juni 1908, medens det paa den anden Side i den ny § 44 siges, at Loven først træder i Kraft den 1. Januar næste Aar, nemlig samtidig med Toldloven. Men det ærede Medlem — der jo ogsaa beklagede sig over, at han ikke har haft lang Tid til at undersøge Sagen —, har der overset, at dette allerede er rettet i Ændringsforslag Nr. 27, som just i Stedet

for 30. Juni 1908 sætter „denne Lovs Ikrafttræden“.

Ogsaa jeg skal tillade mig at opfordre det ærede Mindretal til at tage sine Ændringer angaaende Livsforsikringer tilbage. Saaledes som den højtærede Finansminister har udtalt sig om dette Punkt, forekommer det mig, at der er al Udsigt til, at der kan opnaas noget i den Retning, og da jeg interesserer mig for, at der bliver taget noget Hensyn til Livsforsikringer, skal jeg ogsaa gerne søge at gøre mit mulige for, at vi kunne naa til en Overenskomst om dette Punkt.

Piper: Jeg skal først udtale min Glæde over, at de Tanker, jeg fremsatte i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 9, fandt Tilslutning baade hos det ærede 4de Medlem for 9ende Kreds (Harald Jensen) og hos det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll), ligesom ogsaa den højtærede Minister udtalte, at han var villig til at forhandle om dette Spørgsmaal, ihvorvel han mente ikke at kunne strække sig saa langt, som dette Forslag gaar ud paa. Da der saaledes fra alle Sider synes at være en Erkendelse af, at vi ere inde paa den rigtige Vej, vil jeg herved tage Ændringsforslaget under Nr. 9 tilbage, idet jeg udtaler det Haab, at den højtærede Minister og Flertallet ved nærmere at overveje denne Sag ville komme til det Resultat, at denne Sum, som vi have foreslaaet fritagen for Arveafgift, ikke bør nedsættes, men at man bør blive staaende ved de 10,000 Kr.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 9 er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen ønsker at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Piper: Det ærede 4de Medlem for 9ende Kreds (Harald Jensens) Bemærkninger om disse Livsforsikringer kan jeg i øvrigt ikke rigtig bringe i Samklang med hans Udtalelser om Arvebeskatningen i det hele. Thi Livsforsikringer ere jo kun en anden Maade at sikre sine efterladte paa end den hidtil mere almindelige Form, at sætte Pengene i en Sparekasse eller anbringe dem i andre Værdier. Naar det ærede Medlem derfor ser med Velvillie paa at fritage Livsforsikringer, burde han ogsaa ligesom vi se velvilligt paa at give navnlig de mindre Arvelodder i direkte Linie en saa lille Arveafgift som muligt.

Med Hensyn til de Bemærkninger, den